

torerne ikke skulde faa en saadan Karakter, at de med Rette kunde benævnes Hjælpekontorer. Men deraf følger naturligvis ogsaa, at dette Spørgsmaal om Oprettelse af Hjælpekontorer, det vil altsaa siges Kontorenes mulige Udvidelse og Omdannelse i en saadan Retning, at man kunde kalde dem Hjælpekontorer, i Øjeblikket aldeles ikke foreligger, og følgelig kan det ærede Medlem ikke med Rette tale om, at man senere kan vente foreslaaet et nyt Sæt af Kontorer, de saakaldte Hjælpekontorer. Men jeg tillader mig nu i øvrigt at henstille til det ærede Medlem, at vi lader disse Diskussioner fare, fordi det dog ikke kan blive til andet end en Genoptagelse fra Grunden af de Diskussioner, som vi i sin Tid førte, inden Forslaget blev til Lov. Naar dette nu er lykkedes, forekommer det mig, at der maa og bør hengaa en passende Tid, saa Diskussionen i hvert Fald kan støtte sig til indvundne Erfaringer.

Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) var meget forundret over, at man her i Rigsdagen havde faaet Adgang til at se Generaldirektoratets Indstilling og, som det ærede Medlem sagde, Ministerens Rettelser i denne Indstilling. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem vil dog nok kunne se af det foreliggende trykte Aktstykke, at det, der foreligger, er Generaldirektoratets oprindelige Indstilling, ledsaget af de Rettelser, som Generaldirektoratet har fundet Anledning til at foretage i denne oprindelige Indstilling, efter at man har hørt Jernbaneraadet og Tjenestemandorganisationerne. Og naar det er sket i denne Form, er det for øvrigt en Art Høflighed overfor dem, man har hørt, for at de kunde se, i hvilket Omfang det for Øjeblikket havde været muligt at imødekomme de udtalte Ønsker. For øvrigt skal jeg benytte Lejligheden til at udtale, at ogsaa de Bemærkninger, der er fremsatte, og hvortil der ikke har kunnet tages øjeblikkeligt Hensyn, selvfølgelig vil blive Genstand for vedvarende Iagttagelse.

Ved denne Lejlighed har der som bekendt fundet et betydeligt Antal Forfremmelser Sted ved Statsbanerne, og det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) har anmodet mig om at fremsætte en Udtalelse om de Synspunkter, der har været ledende ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem har hørt Tjenestemænd beklage sig over, at der ved denne Lejlighed syntes at være indført nye Principper, idet Tjenestemænd er blevet forfremmet uden Hensyn til Tjenestealder. De har sagt, at de vilde

indrømme, at de Tjenestemænd, der var forfremmede, var dygtige og vel kvalificerede Mænd, men — som de sagde — ingenlunde mere dygtige eller mere kvalificerede end de Mænd, der var sprunget forbi. Man har deraf villet udlede den Slutning, at det maatte medføre Bitterhed og Mismod hos Personalet, hvilket i Længden vilde blive til Skade for Statsbanerne. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke vilde gøre disse Klager til sine, men at han vilde give mig Lejlighed til at udtale mig derom, og jeg er det ærede Medlem forbunden derfor, idet det altsaa giver mig en Mulighed for at standse en Misfornøjelse, der eventuelt har været i Færd med at brede sig. Jeg maa da udtale, at det ved Gennemførelsen af denne Reform maatte synes mig overmaade magtpaaliggende, ja, den halve Reform, at der paa alle betydende Poster indenfor Statsbanernes Ledelse fandtes forholdsvis unge Mænd, der med Friskhed og virkelig Energi kunde paatage sig det Arbejde, der vilde komme til at foreligge, og dette Hensyn har det ogsaa været nødvendigt for en Del at anlægge ved Besættelsen af de Poster, hvorfra de ledende Mænd i Fremtiden kan antages at komme. Ved Besættelsen af overordnede Poster indenfor Statsbanerne har man tidligere foretrukket i adskillige Tilfælde at antage akademisk uddannede Personer, som man benævnte Aspiranter, og efter at disse saa havde faaet en betydelig kortere faglig, jernbanemæssig Uddannelse end de Tjenestemænd, der gik Elev- og Assistentvejen, gled de forholdsvis hurtigt ind i faste Stillinger og derfra videre ind i de virkelige ledende Stillinger. Dette Forhold medførte en betydelig Bitterhed blandt Statsbanernes Tjenestemænd, og det forekommer mig, at man maa give Statsbanernes Tjenestemænd Ret i, at de fornødne intellektuelle Forudsætninger maatte man nok kunne paaregne at finde indenfor det meget store Personale, her er Tale om, indenfor Assistent-Personalet. Ved en Skrivelse af 24. September 1914 udtalte derfor Ministeriet efter stedfunden Forhandling med Tjenestemændenes Organisationer, at man fremtidig ikke vilde antage Aspiranter til Ansættelse i Trafik- og Regnskabsafdelingen. Derimod er det selvfølgelig, at det til Bestridelse af Tjenesten i Maskinafdelingen, Baneafdelingen og til Dels i Generaldirektoratet vedblivende vil være nødvendigt at have Folk med akademisk Uddannelse, juridisk eller polyteknisk. Altsaa, indenfor Trafik- og